

statistične analize. To pomeni, da z ekonometrijskimi modeli zajemamo tako ekonomske teoreme in relacije kot izsledke o dejanskih zvezah med spremenljivkami konkretnega ekonomskega ali poslovnega sistema. Na osnovi teh dejstev lahko trdimo (vsaj v načelu), da je ekonometrija kot sistem merjenja kompromis med čisto ekonomsko teorijo na eni strani ter opisom dejstev in konkretnih pojavov na drugi strani.

Seveda se tudi pri ekonometrijskih metodah srečamo s problemom kvantificiranja mnogih vplivov, ki v dejanskem sistemu vplivajo na razvoj pojava. Ta problem se pojavlja v vseh oblikah uporabe ekonometrijskih modelov: pri analizi preteklega gibanja kot pri napovedovanju.

Ekonometrijske metode lahko uporabljamo tudi za izbiro različnih možnih ukrepov ekonomske oz. poslovne politike, s katerimi vplivamo na kratkoročni ekonomski (poslovni) razvoj. Pri napovedovanju na osnovi ekonometrijskega modela vstavimo v model kot konstante tiste spremenljivke, ki jih družba lahko kontrolira in sicer kot konstante z neko točno določeno vrednostjo. Vprašamo se, kakšen bo dosežen rezultat na osnovi takšnih vrednosti konstant. Pri problemih odločanja o poslovni (ekonomski) politiki pa proces obravnavamo: cilj, ki je družbeno zaželen, se vzame kot določena količina (konstanta), sprašujemo se pa po vrednostih tistih ekonomskih (poslovnih) spremenljivk, ki jih lahko družba kontrolira tako, da bo zastavljeni cilj dosežen. Torej lahko ekonometrijski model uporabimo ali kot model za prognoziranje (na osnovi znanih prihodnjih ukrepov ekonomske ali poslovne politike) ali pa kot model odločanja, čeprav je model ostal nespremenjen. Edina sprememba je v definiranju neodvisnih in odvisnih spremenljivk: medtem ko so bile v primeru modela prognoziranja instrumentalne spremenljivke določene in smo iskali vrednosti spremenljivk cilja, sedaj določimo cilje in iščemo vrednosti instrumentalnih spremenljivk.

Če naj bo ekonometrija kot metoda napovedovanja ekonomskih in poslovnih pojavov uspešna, mora ob dejstvu, da uporablja izsledke tako ekonomske teorije, kot matematike, statistike in družbenega računovodstva, temeljiti tudi na dinamičnem obravnavanju ekonomskih in poslovnih sistemov.